

Sportowiec

TYGODNIK POSWIECONY WYCHOWANIU FIZYCZNEMU

ROK II.

POZNAŃ, 1 KWIECZNIA 1946

NR 13 (36)

Reprezentacja Polski - Warta 5:3

Przy pięknej pogodzie odbyło się w niedzielę w Poznaniu treningowe spotkanie Reprezentacji Polski, składającej się z graczy przebywających obecnie na obozie w Sławie Śląskiej — a drużyną „Warty”. Zawody wywołały w mieście zrozumiałe zainteresowanie i zgromadziły na boisku „Warty” około 7 tysięcy widzów.

Reprezentacja Polski wystąpiła w następującym składzie: w bramce Jurowicz (Wisła) po przerwie Skromny (KKS—Poznań); w obronie Gierwatowski i Szczepaniak (Polonia—Warszawa), po przerwie Weis (Warta) i Filek II (Wisła); w pomocy Jabłoński I i Parpan (Cracovia), Filek I (Wisła), po przerwie w miejsce Parpana grał Tyranowski a za Filka I — Lesiak (obaj Garbarnia); w ataku Giergiel (Wisła), Gendera (Warta), Nowak (Garbarnia), Gracz (Wisła) i Ignaszak (Garbarnia). Po przerwie atak Reprezentacji grał w składzie: Giergiel, Gendera, Nowak, Kaźmierczak i Smólski.

Warta wystąpiła w pierwszej połowie w składzie: Szule — Dusik i Weiss — Groński, Danielak i Witkowski — Podeszwa, Kaczmarek, Nawrot, Kaźmierczak i Smólski. Po przerwie w miejsce Weissa grał Twórz, Kaźmierczaka zastąpił Gracz a Smólskiego Ignaszak.

Gra sama stała na dość dobrym poziomie. Błędem było przede wszystkim rozbitcie drużyny „Warty” przez wystawienie z niej Gendery do ataku Reprezentacji, oraz niezbyt szczęśliwe przesunięcia względnie zastąpienia w drugiej połowie gry. Gdyby „Warta” zagrała w pełnym składzie na Reprezentację, obserwując spotkanie ob. Ciszewski (który zastępował w tym wypadku pułk. Reymana, nieobecnego w Poznaniu) miał by lepszy pogląd na grę zawodników, którzy wchodzą w rachubę do drużyny, która ma w dniu 5 kwietnia wyjechać na kilka spotkań do Francji. Ocena zawodników jest o tyle trudna, że kilku zagrało poniżej normalnej formy.

W Reprezentacji Jurowicz w bramce wypadł lepiej od Sromnego, który miał kilka słabych momentów i gra ostatnio za nerwowo. W obronie dobry był stary „weteran” Szczepaniak, którego ustawianie się, start do piłki jak i wykopy były zawsze skuteczne i przemyślane. Gierwatowski zawiądył, kilka dobrych wykopów, to jeszcze mało, jak na reprezentacyjnego obrońcę. W pomocy na pierwszy plan wybijał się wszedłbyłski Parpan, który jest obecnie najlepszym naszym środkowym pomocnikiem. Jego gra głowa, dokładne podania do ataku jak i skuteczna gra defensywna były na dobrym poziomie. Zastępujący go po przerwie Tyranowski, aczkolwiek ruchliwy, nie umiał zawsze powiązać akcji ataku z pomocą i obroną. Dobrze wypadł Jaloński I na prawej pomocy. Nieustępliwy w defensywie, zasilał dobrze atak piłkami. Filek I jak i po przerwie Lesiak nie specjalnego nie pokazali. W ataku Reprezentacji pierwsze skrzypce grał „warciarz” Gendera, który był bezsprzecznie najlepszym graczem na boisku. Jego wysoka technika, wspaniałe i dokładne na centymetry zagrania, strzały z każdej pozycji i niezawodne i nie egoistyczne „driblingi”, wysuwają go w obecnej formie na czoło polskich napastników. Doskonale wypadł również Nowak na środku ataku. Zwrotny i dokładny w podaniach, a przede wszystkim niebezpieczny strzelec z obu nóg, umiejący współpartnerów wypuszczać w „uliczki”, oto walory tego doskonale zapowiadającego się piłkarza. Gracz

na le. ym łączniku wypadł słabo. Posiada on niewątpliwie dobrą technikę, jest jednak zbyt wielkim indywidualistą, a często i egoistą, na czym cierpiały akcje całego ataku.

Poza tym celność strzałów pozostawiała wiele do życzenia. Prawoskrzydłowy Giergiel okazał się zawodnikiem dobrym technicznie, szybkim w akcjach i dokładnym w

zagraniach, jak i dośrodkowaniach. Zrozumiał się szybko z Gendera i obaj tworzyli niebezpieczną parę. Ignaszak na lewym skrzydle miał kilka dobrych centr i podał w pierwszej połowie, po przerwie nie wiele pokazał.

W drużynie „Warty” bramkarz Szule bronił przytomnie, demonstrując, zwłaszcza po przerwie, kilka doskonałych parad. W obronie na pierwszy plan wybijał się Dusik, u którego obserwujemy renesans formy. Wkraczał on zdecydowanie i skutecznie i był filarem obrony „Warty”. Weiss wypadł słabiej niż zwykle. Przede wszystkim popełniał dużo błędów taktycznych, przez co często był mijany przez przeciwników a i wykopy wczoraj nie bardzo mu wychodziły. Obaj obrońcy „Warty” mają każdy po jednej straconej bramce na sumieniu. Grający po przerwie Twórz wykazał już lepszą kondycję i grał b. ambitnie i wraca powoli do formy. W pomocy „zielonych” najlepszym był tym razem Witkowski, który grał niezwykle ofiarnie i skutecznie — a miał przeciw sobie nie tyle jakich przeciwników — Gendera i Giergiela. Jego gra defensywna, zwłaszcza w pierwszej połowie, była na wysokim poziomie. Danielak poprawił się od ostatniego występu — jego rutyna i technika nieraz decydowały w akcjach — jednak brak mu jeszcze dawnej

(Dokończenie na stronie 2-giej)

Drużyna ASO (Ołomuniec)

stoją od lewej: Ryssawy, Gahaj, Netuka, Skurzik, Kostka, Nedwed, Ambroz, Navratil, Skacel, Drahan i Mikulka.

Wygrana i dwa remisy ASO

Navratil przegrywa z Czortkiem i Sztolcem

ASO — Pogoń (Katowice) 8:8

Ostatnią walkę na terenie Polski stoczyli bokserzy „ASO” w Katowicach z drużyną „Pogoń”, zasiloną w wadze ciężkiej Szymurą z poznańskiej „Warty”, ale bez Komudy i Grądkowskiego.

Wyniki spotkań były następujące: w wadze muszej Grzywocz (P) zwyciężył Mikulka (ASO) wysoko na punkty; w koguciej Skacel (ASO) zremisował z Miszczukiem (P), który był lepszy i zasłużył na wygraną; w wadze piórkowej Navratil (ASO) walczący niezbyt czysto przegrał na punkty ze Sztolcem (P); w lekkiej Nedwed (ASO) uzyskał punkty w. o. wobec niestawienia się kontuzjowanego Komudy; w półśredniej

Kostka (ASO) zwyciężył na punkty Bielskiego, przy czym Ślązak był w 3 st. bliiski k. o.; w średniej Skudrzik (ASO) nie miał trudnej walki z Matuszewskim, który podał się w 2 starciu; w półciężkiej Ryszawy (ASO) zremisował ze Skwarą. Walka na niskim poziomie, Czech walczył nieczysto, otrzymał dwa ostrzeżenia; w wadze ciężkiej Gahaj (ASO) przegrał w 2 st. przez techn. k. o. z doskonałym Szymurą (Warta), który wyraźnie oszczędzał swego przeciwnika.

W ringu sędziował Borski, na punkty Klestil (Ołomuniec), Łukasewski i Zaplatka.

KKS Orzeł — SK ASO (Ołomuniec) 8:8

W Warszawie w sali Polskiej YMCA wobec 3000 widzów zostało rozegrane spotkanie pięściarskie między KKS „Orzeł” a drużynowym mistrzem Czechosłowacji SK „ASO” z Ołomuńca. Na zawodach obecny był poseł czeski minister Heyrat. Po wzajemnych przywitaniach drużyn i przemówieniach kierowników, rozpoczęto zawody, których wyniki były następujące:

W musze Sadłowski (O) wygrał na punkty z Drahanem (ASO). Początkowo Czech dążył do zwarcia i atakuje. Później jednak po pierw-

szym silniejszym ciosie Sadłowskiego przechodził do defensywy i Sadłowski do końca meczu ma inicjatywę w swoim ręku. Walka bardzo żywa, zwycięstwo Polaka było całkowite zasłużone. W koguciej Sobkowiak (O) wygrał wysoko na punkty ze Skacelen. (ASO). Pięściarz czeski był bardzo „sztywny” i odnosił się z wielkim respektem dla wicemistrza Europy. Sobkowiak robił „co chciał” z Czechem, chociaż w końcu trzeciej rundy trochę osłabił i dał się trafić kilka razy. W piórkowej, która była kulminacyjnym punktem spotkania, spo-

tkali się Czortek (O) z Navratilem (ASO). Pięściarz warszawski miał z Czechem do załatwienia stare porachunki za porażkę swą w Pradze na meczu Polska-Czechosłowacja. Rewanż udał się Czortkowi w zupełności, gdyż zwyciężył on w drugim starciu przez techniczny k. o. Czech był bardzo dobry, ale Czortek był jeszcze lepszy i dużo szybszy. Polak jest obecnie bezwzględnie najlepszy w swej kategorii w Polsce. Już w pierwszej rundzie Czortek celnie trafia Navratila i rozcina mu powiekę. Czech zaczyna krwawić i w drugiej rundzie sędzia przerywa walkę, mimo protestów Czech, pragnącego walczyć dalej. Walka trwała zaledwie półtorej rundy, ale była naprawdę ładnym widowiskiem. W lekkiej Malecki (O) przegrał na punkty z Ambrozem. Była to bardzo żywa walka z dużą wymianą ciosów, Malecki walczył jednak słabiej niż zwykle i był bardzo nieproduktywny. W lekkiej (w drugiej walce) najlepszy zawodnik drużyny warszawskiej Gniewosz (O) przegrał na punkty z Nedvedem (ASO). Walka była bardzo nieczysta. Czech był cały czas w ofensywie. Obaj pięściarze często wpadali w „clinche”. W wadze półśredniej Janiczak (O) wygrał na punkty z Kostką (ASO). Wicemistrz Polski Janiczak zadebiutował pierwszy raz po 6-ciu latach przerwy. Walczył on dobrze, ale był szczególnie w pierwszej rundzie bardzo wolny. W dalszych rundach trochę się „rozkręcił”, ale zwycięstwo jego nie było zbyt przekonujące. Remis byłby słuszniejszy. W wadze średniej Włostowski (O) przegrał przez techniczny k. o. z Skudrikiem (ASO). Włostowski doznał podobnej kontuzji jak Navratil. Skudrik zademonstrował pierwszorzędną boks i był o klasę lepszy od Włostowskiego. W wadze półciężkiej Drabkowski (O) przegrał na punkty z dobrym Netuką (ASO). Była to bardzo żywa i emocjonująca walka, którą obaj zawodnicy kończą mocno wyczerpani. Czech był lepszy technicznie od Polaka.

Jako całość goście zaprezentowali się, jeżeli chodzi o kondycję, wytrzymałość fizyczną i odporność na ciosy — bardzo dobrze. Najlepszymi technikami byli Navratil, Skudrik i Ambroz. W ringu sędziował doskonale por. Neuding, na punkty zaś Koszuliński (Warszawa), Kowalski (Poznań) i Klestil z Ołomuńca.

Dlaczego Hajduk (Split) nie przyjechał do Polski

Attache prasowy jugosłowiański w Polsce dr Labut Kucovacz w związku z niedostaniem do skutku tournée piłkarzy drużyny „Hajduk” z Splitu prosi o podanie dla sportowców polskich następujących wyjaśnień:

1. Piłkarze „Hajduk” (Split) przebywali w ostatnim miesiącu poza granicami swojej ojczyzny i podczas ich pobytu w Czechosłowacji szereg graczy poważnie się rozchorowało.

2. telegram o niemożności przyjazdu piłkarzy „Haj-

duk” — Split, ambasada jugosłowiańska otrzymała w terminie spóźnionym, skutkiem czego nie mogła w odpowiednim czasie powiadomić o tym opinii sportowej w Polsce.

3. występ „Hajduk” Split, względnie innej drużyny jugosłowiańskiej dojdzie z całą pewnością do skutku w roku bieżącym, prawdopodobnie w maju.

4. Ambasada jugosłowiańska w Polsce dołoży wszelkich starań, aby kontakty sportowe polsko-jugosłowiańskie były jaknajżywsze i jaknajczęstsze.

